

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická
Katedra občanského práva

O p o n e n t n í p o s u d e k
rigorózní práce Mgr. Martiny Formanové

„Zásah do osobní svobody člověka se zaměřením na řízení ve věcech vyslovení přípustnosti převzetí a dalšího držení ve zdravotním ústavu“

Předložená rigorózní práce o rozsahu 118 stran vlastního textu s úvodem, závěrem, resumé v anglickém jazyce a poznámkovým aparátem, je členěna do 6 částí, dále do kapitol.

Autorka zvolila aktuální téma a cíl, který si vytýčila, tedy „*uceleně popsat toto nepříliš známé řízení*“ se jí v podstatě zdařilo naplnit. Práci lze považovat za původní, zpracovanou s potřebnou erudicí a proto vhodnou prolegomenu k hlubšímu studiu dané problematiky. Autorka uspokojivě využívá doktrinální zdroje (byť nikoliv komplexně, jistě by byla k využití další literatura či komentářové zdroje k ochranným opatřením, také komentářová literatura s důvodovou zprávou k zákonu č. 292/2013 Sb.), četnost jejích odkazů na převzaté prameny je přiměřená. Kvituji, že připomíná relevantní judikaturu. Neshledal jsem nekorektní převzetí textu jiného autora bez příslušného odkazu (viz pokyn děkana FPR č. 23D/2011 ze dne 2.8.2011). Poznámkový aparát je třeba hodnotit pozitivně.

Obsahovou úroveň práce hodnotím z hlediska sledovaného cíle jako velmi dobrou. Je zřetelné, že autorka se v dané problematice velmi dobře orientuje, využívá i svých praktických zkušeností při aplikaci práva. Zabývá se problematikou komplexně, zdařilý je úvod práce se stručným historickým exkursem a především pojednáním o ústavněprávním základu právní úpravy včetně mezinárodních zdrojů. Práce je vyvážená, systematicky dobře členěná, přehledná. Určitou výjimkou je část týkající se komparace úpravy dle předpisů tuzemských a předpisů Slovenské republiky, kde působí rušivě nepříliš opodstatněné srovnávání dvou (dříve platné a účinné a nyní účinné) právních regulací na Slovensku. Naopak velmi pozitivně hodnotím výklad v části páté zabývající se detencí zdravotní v komparaci s ochrannými opatřeními. Pozitivem je i inspirativní náhled na úpravu těchto institutů v právu Anglie a Walesu.

Hodnotím kladně excerpce literatury i judiciálních zdrojů. Autorka shromážděný materiál traktuje uměřeným, věcným a velmi srozumitelným způsobem, užívá důsledně právní dikci i frazeologii, vyvarovala se beletristických manýr. Prokázala velmi dobrou schopnost rozboru problematiky, utřídění, zpracování a analýzu podstatných poznatků pro dané téma a rovněž i písemného vyjádření. K razantnějším úvahám se lege ferenda však autorka odvahu nenalezla. Významných věcných nesprávností či nepřesností se sice

vyvarovala, nicméně nikoliv beze zbytku – viz např. označení důvěrníka a podpůrce za vedlejší účastníky v detenčním řízení.

Po formální stránce lze konstatovat, že práce splňuje požadavky vyžadované pro rigorózní práce (vyhláška děkana FPR č. 24D/2016). Nelze ovšem přehlédnout, že kvalitu práce negativně ovlivnila, a to zcela zbytečně, nedbalá závěrečná redakce textu. Již v obsahu neodpovídá uvedené číslo strany (str. 48 má být správně 49), na str. 122 je opakovaně uveden chybný letopočet (místo 1890 je uvedeno 1980), jistě má být na témže místě uvedeno „nedobrovolně“ nikoliv, že teprve od roku 1930 mohl být pacient hospitalizován dobrovolně, na str. 118 v 1. odstavci nelogicky vyznívá tvrzení, že jedna právní úprava je „chudší“ druhé, ale vzápětí, že se obě úpravy neliší, chybně jsou skloňovány názvy slovenských předpisů, text obsahuje i řadu dalších překlepů.

Závěr: Autorka předloženou práci splnila požadavky, které jsou u rigorózních prací vyžadovány. Hodnotím ji v komplexu jako velmi dobrou a proto ji **doporučuji k obhajobě**. Při disputaci autorka podrobněji vyloží důsledky a účinky situace, kdy „zhlédnutí a výslech“ umístěného provede nikoliv soudce, nýbrž VSÚ nebo asistent soudce.

V Plzni dne 10.7.2017

JUDr. Alexander Šíma